

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Szczecin, dnia 24 kwietnia 2026 r.

Poz. 1913

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-1.4131.117.2026.AS WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

z dnia 23 kwietnia 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153, poz. 1436, z 2026 r. poz. 252)

stwierdzam nieważność

§ 3 uchwały Nr XXII/143/2026 Rady Gminy Stare Czarnowo z dnia 26 marca 2026 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu amatorskiego połowu ryb na zbiornikach wodnych będących własnością Gminy Stare Czarnowo oraz ust. 1 w zakresie wyrazów: „po uzyskaniu zezwolenia wydanego przez Wójta Gminy Stare Czarnowo”, ust. 2, ust. 3, ust. 4, ust. 10, ust. 12 pkt 1 – 4 i pkt 11, ust. 13, ust. 14 i ust. 15 załącznika do tej uchwały.

Uzasadnienie

W dniu 26 marca 2026 r. Rada Gminy Stare Czarnowo podjęła uchwałę Nr XXII/143/2026 w sprawie wprowadzenia Regulaminu amatorskiego połowu ryb na zbiornikach wodnych będących własnością Gminy Stare Czarnowo. Akt ten wpłynął do Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie w dniu 26 marca 2026 r.

Uchwałą Nr XXII/143/2026 Rada Gminy Stare Czarnowo ustaliła regulamin korzystania z położonych na terenie Gminy Stare Czarnowo łowisk na zbiornikach należących do Gminy, w celu umożliwienia amatorskiego połowu ryb (§1 i §2), zastrzegając przy tym, że regulamin nie obowiązuje na gruntach oddanych w dzierżawę (§4), a także upoważniła Wójta Gminy Stare Czarnowo do ustalenia wysokości opłat za zezwolenie na amatorski połów ryb (§3).

W podstawie prawnej ww. uchwały Rada powołała art. 40 ust. 2 pkt 4 i art. 41 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, upoważniając radę gminy do wydawania aktów prawa miejscowego w zakresie zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, a także art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej¹⁾, w myśl którego organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może powierzyć organowi wykonawczemu tej jednostki swoją kompetencję do stanowienia o wysokości cen i opłat albo o sposobie ustalania cen i opłat za usługi komunalne o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Nie budzi więc wątpliwości uprawnienie rady gminy do podjęcia aktu określającego zasady i tryb korzystania z gminnych obiektów użyteczności., Trzeba jednak podkreślić, że prawotwórcze działanie każdego organu jednostki samorządu terytorialnego, w szczególności, gdy polega ono na tworzeniu prawa miejscowego, winno następować w granicach przyznanego upoważnienia. Rada gminy może zatem tylko tyle, na ile zezwala jej przepis zawierający delegację, zaś każde przekroczenie ram przyznanej kompetencji kwalifikować należy jako istotne naruszenie prawa.

Użyte w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym sformułowanie „zasady i tryb korzystania” zawiera w sobie kompetencję organu stanowiącego gminy do formułowania w stosunku do obiektów i urządzeń

¹⁾ Ustawa z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2021 r., poz. 679).

użyteczności publicznej norm i zasad prawidłowego postępowania, ustalania obowiązujących reguł i porządku zachowania się. Oznacza to w konsekwencji uprawnienie rady do wprowadzania reguł dotyczących obowiązującego trybu oraz sposobu korzystania i zachowania się podmiotów, które przebywają na tych terenach lub w tych obiektach.²⁾ Należy zatem podkreślić, że zasady i tryb korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej – jak sama treść przepisu wskazuje – nie są adresowane do podmiotów nimi zarządzających, lecz do podmiotów korzystających z tych obiektów i urzędzeń.

Wyznaczając reguły korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej rada nie ma jednakże niczym nieskrępowanej swobody w tym zakresie. Granice przewidzianej prawem swobody rady w zakresie realizacji normy kompetencyjnej z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym wyznacza obowiązujący porządek prawny.

Zasady ustanowione przez radę w uchwale będącej aktem prawa miejscowego nie mogą wkraczać w materię uregulowaną w przepisach aktów wyższego rzędu. Akt prawa miejscowego zaliczany jest przez art. 87 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej³⁾ do źródeł prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organu, które go ustanowił, musi jednak respektować zasadę hierarchiczności źródeł prawa. Zgodnie z nią akt prawa miejscowego uchwalony przez organ jednostki samorządu terytorialnego jest aktem zależnym od źródeł prawa wyższego rzędu, zatem zasady ustanowione przez radę nie mogą wkraczać w materię uregulowaną w przepisach aktów wyższego rzędu.

Stanowiąc zasady i tryb korzystania z gminnych obiektów i urzędzeń użyteczności publicznej rada powinna dostosować treść regulacji ściśle do zakresu przyznanego jej upoważnienia i przysługujących jej kompetencji, a w razie wątpliwości co do zakresu tego upoważnienia wyjaśniać te wątpliwości przez zastosowanie wykładni zawężającej. W przypadku aktów prawa miejscowego przekroczenie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa. Z normatywnego charakteru przedmiotowej uchwały wynika konieczność formułowania zawartych w niej postanowień jedynie na podstawie i w granicach upoważnienia ustawowego.⁴⁾

Rada Gminy Stare Czarnowo, uchwalając Regulamin amatorskiego połowu ryb na zbiornikach wodnych będących własnością Gminy Stare Czarnowo (dalej jako Regulamin), w ramach upoważnienia z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym powinna zatem określić tzw. cechy prawne korzystania z obiektu lub urządzenia będącego przedmiotem normowania (tu – zbiorników wodnych należących do Gminy). To z kolei wymaga związku pomiędzy wprowadzaną normą zachowania bądź postępowania a przedmiotem, którego dotyczy. Innymi słowy wprowadzenie nakazu określonego zachowania winno wiązać się bądź wynikać z istoty przedmiotu, którego dotyczy. Skoro zbiorniki wodne mają służyć amatorskiemu połowowi ryb, to Rada Gminy ma kompetencję do wprowadzania takich norm w zakresie korzystania z łowisk na tych zbiornikach, które będą zapewniały mu taki charakter. Może zatem określić reguły wstępu, granice czasowe korzystania, sposób zachowania się na łowiskach na zbiornikach wodnych, reguły postępowania przy korzystaniu z urzędzeń przy zbiornikach wodnych, określone nakazy i zakazy – a więc wszystkie te elementy, które wiążą się w jakikolwiek sposób z korzystaniem z tych łowisk na zbiornikach wodnych.

Analiza treści stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXII/143/2026 Regulaminu korzystania z łowisk na zbiornikach wodnych będących własnością Gminy Stare Czarnowo prowadzi do przekonania, że zawiera on dwa rodzaje unormowań. Z jednej strony są to przepisy stanowiące o sposobie korzystania z terenów łowisk na gminnych zbiornikach wodnych, a z drugiej strony normy odnoszące się bezpośrednio do amatorskiego połowu ryb w zakresie praw, obowiązków i zasad połowu ryb oraz kręgu osób uprawnionych do wędkowania.

W ocenie organu nadzoru w zakresie upoważnienia udzielonego Radzie Gminy Stare Czarnowo w art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym mieści się wyłącznie ustalenie zasad i trybu korzystania z obiektów użyteczności publicznej, jakimi są gminne zbiorniki wodne, co wynika bezpośrednio z treści tego upoważnienia. Poza zakres powierzony Radzie do uregulowania w drodze aktu prawa miejscowego wykraczają natomiast kwestie zasad dokonywania amatorskiego połowu ryb. Zagadnienia dotyczące zasad połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych, w tym warunki amatorskiego połowu ryb, zostały bowiem

²⁾ Por. m. in. wyroki: WSA w Poznaniu z dnia 29 kwietnia 2012r. sygn. IV SA/Po 169/12, WSA we Wrocławiu z dnia 29 stycznia 2014r. sygn. IV SA/Wr 641/13.

³⁾ Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).

⁴⁾ Zob. wyrok NSA z dnia 26 maja 1992 r., sygn. akt SA/Wr 310/92.

określone w ustawie o rybactwie śródlądowym⁵⁾ oraz w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków ochrony i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych⁶⁾.

Zdaniem organu nadzoru, w sytuacji, gdy ww. przepisy odrębne regulują zasady wykonywania amatorskiego połowu ryb, to nie jest dopuszczalne regulowanie tej samej materii i w takim samym zakresie w uchwale podjętej na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym. Wynikająca z tego przepisu kompetencja Rady Gminy obejmuje tylko takie sprawy, które nie pozostają w zakresie regulacji innych aktów prawnych.

W świetle powyższego za wadliwe prawnie z uwagi na przekroczenie ram upoważnienia ustawowego uznać trzeba postanowienia zamieszczone w: ust. 1, ust. 2, ust. 3, ust. 4, ust. 10, ust. 12 pkt 1 – 4 i pkt 11, ust. 13, ust. 14 i ust. 15 załącznika do uchwały Nr XXII/143/2026 z dnia 26 marca 2026 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu amatorskiego połowu ryb na zbiornikach wodnych będących własnością Gminy Stare Czarnowo.

W pierwszej części Regulaminu organ stanowiący Gminy Stare Czarnowo zawarł unormowania dotyczące podmiotów uprawnionych do dokonywania amatorskiego połowu ryb na zbiornikach będących własnością Gminy, w tym również wymagań umożliwiających wykonywanie takiego połowu. W ust. 1 Regulaminu Rada określiła wymóg uzyskania przez te osoby zezwolenia wydanego przez Wójta Gminy Stare Czarnowo, w ust. 2 zaś wskazała, że zezwolenie to jest dokumentem potwierdzającym wniesienie opłaty za amatorski połów ryb, który dokonywany jest na zasadach określonych zarządzeniem Wójta. Zgodnie z ust. 3 Regulaminu w czasie amatorskiego połowu ryb wędkarz ma obowiązek posiadania przy sobie karty wędkarskiej, jeżeli jest zobowiązany do jej posiadania oraz zezwolenia wydanego przez Wójta Gminy Stare Czarnowo, z kolei, w myśl ust. 4 z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do lat 14, z tym że mogą one uprawiać amatorski połów ryb wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej posiadającej taką kartę oraz cudzoziemcy czasowo przebywający w Polsce. Punkt 1 stosuje się odpowiednio.

W ocenie organu nadzoru regulowanie kwestii podmiotów uprawnionych do dokonywania amatorskiego połowu ryb nie mieści się w zakresie upoważnienia z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, bowiem sprawa ta została unormowana przez prawodawcę w art. 7 ustawy o rybactwie śródlądowym, zgodnie z którym:

(...) 2. Amatorski połów ryb może uprawiać osoba posiadająca dokument uprawniający do takiego połowu, zwany dalej "kartą wędkarską" lub "kartą łowiectwa podwodnego", a jeżeli połów ryb odbywa się w wodach uprawnionego do rybactwa - posiadająca ponadto jego zezwolenie. (...)

3. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do lat 14, z tym że mogą one uprawiać amatorski połów ryb wyłącznie pod opieką osoby pełnoletniej posiadającej taką kartę.

4. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego są zwolnieni cudzoziemcy czasowo przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 2. Z obowiązku tego są także zwolnione osoby uprawiające amatorski połów ryb w wodach znajdujących się w obiektach przeznaczonych do chowu lub hodowli ryb, jeżeli uzyskały od uprawnionego do rybactwa zezwolenie na połów w tych wodach.(...)

6. Kartę wędkarską wydaje się osobie, która ukończyła 14 lat. Kartę łowiectwa podwodnego wydaje się osobie, która ukończyła 18 lat.

Z przytoczonych powyżej unormowań wynika, że w przepisach prawa powszechnie obowiązującego została już szczegółowo uregulowana kwestia kręgu podmiotów uprawnionych do amatorskiego połowu ryb, w tym również wymagań, dotyczących zarówno wieku, jak i obowiązku posiadania stosownych uprawnień przez osoby dokonujące takiego połowu. Brak jest zatem podstaw do normowania tego zagadnienia w stanowionym przez organ gminy akcie prawa miejscowego dotyczącym zasad korzystania z gminnych obiektów i urządzeń publicznych.

Podobnie, z przekroczeniem delegacji art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym ustanowione zostały w załączniku do uchwały Nr XXII/143/2026 niektóre wymagania i zakazy dotyczące wykonywania amatorskiego połowu ryb. I tak, w ust. 10 na każdego wędkarza nałożono obowiązek posiadania przyrządu do wyjmowania haczyków i podbieraka. Z kolei, w ust. 12 wprowadzono zakazy: używania podrywki do

⁵⁾ Ustawa z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2022 r., poz. 883 z późn. zm.)

⁶⁾ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków ochrony i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych (Dz. U. z 2023 r., poz. 1373).

połowu (pkt 1), łowienia ryb pod lodem (pkt 2), wędkowania z łódki, pontonu lub innych urządzeń albo sprzętu pływającego (pkt 3), połowu ryb przy pomocy sieci stawnych lub ciągnionych (pkt 4).

Tymczasem, sposób uprawiania amatorskiego połowu ryb, w tym przy pomocy jakich urządzeń, określają przepisy ustawy o rybactwie śródlądowym oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych warunków ochrony i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ww. ustawy *za amatorski połów ryb uważa się pozyskiwanie ryb wędką lub kuszą, przy czym dopuszcza się, w miejscu i w czasie prowadzenia połowu ryb wędką, pozyskiwanie ryb na przynętę przy użyciu podrywki wędkarskiej*. Kolei, w art. 8 ust. 1 tego aktu ustawodawca wprowadził zakazy dotyczące połowu ryb, zabraniając m.in. połowu sieciami, wędkami lub kuszami innymi niż określone w przepisach przywołanego powyżej rozporządzenia (pkt 5), przez wytwarzanie w wodzie pola elektrycznego charakterystycznego dla prądu zmiennego (pkt 6), środkami trującymi i odurzającymi (pkt 7), narzędziami kaleczącymi, z wyjątkiem sznurów hakowych, pęczków hakowych, haczyka wędki i harpuna kuszy (pkt 8), materiałami wybuchowymi (pkt 9), czy przez ich ogłuszanie (pkt 10), połowu więcej niż dwiema wędkami jednocześnie (pkt 11), łowienia wędką przez podnoszenie i opuszczanie przynęty w sposób ciągły, z wyjątkiem łowienia ryb pod lodem (pkt 12 lit. c) i wędką wytwarzającą w wodzie pole elektryczne (pkt 12 lit. d).

Z kolei, w rozporządzeniu w sprawie szczegółowych warunków ochrony i połowu ryb w powierzchniowych wodach śródlądowych prawodawca uregulował zarówno warunki amatorskiego połowu ryb, w zakresie chociażby wymagań dotyczących wędki, przynęt czy łowienia ryb spod lodu (§ 2 ust. 2 i 4), jak również określił wymagania dotyczące siatki podrywki wędkarskiej (§ 2 ust. 5), a także wskazał rybackie narzędzia połowowe (§ 9 - § 11).

Zatem w sytuacji, gdy przepisy odrębne regulują zasady wykonywania amatorskiego połowu ryb, nie jest dopuszczalne regulowanie tej samej materii i w takim samym zakresie w uchwale podjętej na podstawie art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, który obejmuje tylko takie sprawy, które nie są objęte regulacjami nadrzędnych aktów prawnych takich jak ustawy czy rozporządzenia.

Organ nadzoru podziela pogląd WSA w Łodzi wyrażony w wyroku z 8 lutego 2017 r., sygn. akt III SA/Łd 35/17, zgodnie z którym: *W orzecznictwie sądownoadministracyjnym utrwalone jest słuszne stanowisko, iż powtórzenie regulacji ustawowych bądź ich modyfikacja oraz uzupełnienie przez przepisy stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego jest niezgodne z zasadami legislacji i stanowi wykroczenie poza zakres ustawowego upoważnienia. Uchwała rady gminy nie może regulować jeszcze raz tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Zawsze bowiem tego rodzaju powtórzenie jest normatywnie zbędne, gdyż powtarzany przepis już obowiązuje. Jest też dezinformujące, bowiem trzeba liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy, a więc do naruszenia wymagania adekwatności. Uchwała nie powinna zatem powtarzać przepisów ustawowych, jak też nie może zawierać postanowień sprzecznych z ustawą.*

Dodatkowo wskazania wymaga, że wprowadzenie w Regulaminie amatorskiego połowu ryb na zbiornikach wodnych będących własnością Gminy Stare Czarnowo regulacji dotyczących dopuszczalnych sposobów wykonywania połowu ryb nie tylko wykracza poza upoważnienie z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, ale także narusza uprawnienia innego organu.

W zakresie upoważnienia ustawowego do ustalenia zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej nie mieści się bowiem materia, która na mocy upoważnienia z art. 7 ust. 2a ustawy o rybactwie śródlądowym – przekazana została do uregulowania w drodze zezwolenia uprawnionego organu. Zgodnie z tym przepisem: *Posiadanie zezwolenia (...) potwierdza dokument wydany w postaci papierowej lub elektronicznej przez uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim określający podstawowe warunki uprawiania amatorskiego połowu ryb ustalone przez uprawnionego do rybactwa wynikające z potrzeby prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej w tym obwodzie rybackim, uwzględniającej w szczególności wymiary gospodarcze, limity połowu, czas, miejsce i technikę połowu ryb. Zezwolenie może także wprowadzać warunek prowadzenia rejestru amatorskiego połowu ryb, a w przypadku wprowadzenia tego warunku - określać sposób prowadzenia tego rejestru*. Ponadto, w myśl art. 7 ust. 8 tej ustawy uprawniony do rybactwa za wydane zezwolenie na uprawianie amatorskiego połowu ryb może pobierać opłatę w wysokości przez siebie ustalonej.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że ww. unormowania Regulaminu nie należą do materii normowanej w drodze aktu prawa miejscowego, są natomiast elementami określonymi w indywidualnie

wydawanym zezwoleniu na amatorski połów ryb. W niniejszym przypadku organem właściwym do wydania takiego zezwolenia – stosownie do treści art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 pkt 2, art. 7 ust. 2 i 2a ustawy o rybactwie śródlądowym – jest Wójt Gminy Stare Czarnowo, jako podmiot wykonujący uprawnienia właściciela gminnych zbiorników wodnych w zakresie rybactwa śródlądowego.

Z tego samego względu za wadliwy prawnie uznać należy także §3 uchwały Nr XXII/143/2026, w którym, Rada Gminy Stare Czarnowo upoważniła Wójta Gminy Stare Czarnowo do ustalenia wysokości opłat za zezwolenie na amatorski połów ryb. Kompetencja Wójta do ustalenia tej opłaty wynika z przywołanych powyżej przepisów oraz z art. 7 ust. 8 ustawy o rybactwie śródlądowym, Rada nie musi więc udzielać upoważnienia Wójtowi w tym zakresie. W sytuacji, gdy uprawnienie do ustalenia wysokości opłaty przez Wójta wynika wprost z ustaw szczególnych (jak w niniejszym przypadku), nie znajduje zastosowania art. 4 ust. 2 ustawy o gospodarce komunalnej. Przepis ten bowiem stanowi scedowanie na wójta kompetencji rady gminy w zakresie ustalania opłat, ale – co istotne - opłat za korzystanie z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej. W ramach tego rodzaju opłat z całą pewnością nie mieści się opłata za wydanie zezwolenia na uprawianie amatorskiego połowu ryb, które jest pozwoleniem o charakterze cywilnoprawnym na wykonywanie wskazanej w nim działalności, nie dotyczy natomiast stricte korzystania z obiektu użyteczności publicznej.

Zdaniem organu nadzoru, niezgodnie z zakresem upoważnienia ustawowego Rada Gminy Stare Czarnowo wprowadziła także w ust. 12 pkt 11 załącznika do uchwały Nr XXII/143/2026, zakaz sprzedawania ryb na terenie łowiska. Zakaz taki ustanowił już prawodawca w art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o rybactwie śródlądowym zabraniając tym przepisem wprowadzania do obrotu ryb pochodzących z amatorskiego połowu ryb, zatem w akcie prawa miejscowego nie może być ponownie normowana ta sama materia, a tym bardziej w odmienny sposób.

Jak wskazał NSA w wyroku z dnia 8 grudnia 2020 r., sygn. akt II OSK 1943/18, z istoty aktu prawa miejscowego wynika bowiem niedopuszczalność takiego działania organu realizującego delegację ustawową, które polega na powtarzaniu bądź modyfikacji wiążących norm ustawowych. Uznać zatem należy, że powtórzenie unormowania ustawowego w akcie prawa miejscowego - co do zasady – jest niedopuszczalne. Konsekwencją zaś dokonania takiego powtórzenia jest przyjęcie wystąpienia istotnego naruszenia prawa, co z kolei stanowić będzie podstawę do stwierdzenia nieważności przepisu prawa miejscowego.

Z tego samego względu, za prawnie wadliwe uznać trzeba postanowienia ust. 13 i ust. 14 załącznika do uchwały Nr XXII/143/2026. W unormowaniach tych Rada Gminy Stare Czarnowo nałożyła na wędkarzy obowiązek okazania karty wędkarskiej, zezwolenia na amatorski połów ryb, sprzętu oraz przynęt i złowionych ryb na żądanie osób upoważnionych do kontroli (ust. 13), a także wskazała, że do przeprowadzenia kontroli upoważnione są osoby posiadające uprawnienia wynikające z mocy prawa oraz osoby upoważnione przez Wójta Gminy Stare Czarnowo (ust. 14).

Powyższe regulacje wykraczają poza zakres upoważnienia wynikającego z art. 40 ust. 2 pkt 4 ustawy o samorządzie gminnym, albowiem nie dotyczą zasad i trybu korzystania z gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej.

Zgodnie z art. 22 ust. 2 ustawy o rybactwie śródlądowym kontrola przestrzegania ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie jest zadaniem Państwowej Straży Rybackiej. W ramach tego zadania niewątpliwie mieści się kontrolowanie podmiotów dokonujących amatorskiego połowu ryb. Szczegółowe uprawnienia strażników Państwowej Straży Rybackiej reguluje art. 23 ww. ustawy, w myśl którego w czasie wykonywania czynności służbowych są oni uprawnieni m.in. do: kontroli dokumentów uprawniających do połowu ryb u osób dokonujących połowu (pkt 1), kontroli ilości masy i gatunków odłowionych ryb oraz przedmiotów służących do ich połowu (pkt 2), czy też żądania wyjaśnień i wykonywania czynności niezbędnych do przeprowadzania kontroli (pkt 4). W myśl art. 25 ust. 1 ustawy o rybactwie śródlądowym, uprawnienia te przysługują również strażnikowi Społecznej Straży Rybackiej.

Skoro w ustawie wskazany jest zakres kontroli osób dokonujących połowu ryb oraz podmioty uprawnione do przeprowadzenia kontroli, niedopuszczalne jest normowanie tej samej materii w regulaminie uchwalanym przez radę gminy.

Za niezgodne z prawem uznać trzeba ust. 15 Regulaminu, w myśl którego *Gmina zastrzega sobie możliwość wprowadzenia całkowitego lub czasowego ograniczenia połowu ryb*. Wprowadzenie takich ograniczeń nie leży w kompetencjach organów gminy, bowiem zgodnie z art. 17 ust. 3 pkt 2 ustawie o rybactwie śródlądowym

w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w celu ochrony ryb i zapewnienia rybam możliwości odbycia tarła, zarząd województwa może w drodze uchwały wskazać miejsce i czas, w którym obowiązuje całkowity albo częściowy zakaz amatorskiego połowu ryb. W myśl art. 17 ust. 7 przywołanej ustawy zabronione jest uprawianie amatorskiego połowu ryb w miejscu i czasie wskazanym w takiej uchwale zarządu województwa.

W tym stanie rzeczy, uzasadnione jest stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXII/143/2026 Rady Gminy Stare Czarnowo z dnia 26 marca 2026 r. *w sprawie wprowadzenia Regulaminu amatorskiego połowu ryb na zbiornikach wodnych będących własnością Gminy Stare Czarnowo, w zakresie wskazanym na wstępie rozstrzygnięcia.*

Na rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia przedmiotowego rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Zachodniopomorskiego

Bartosz Brożyński
I Wicewojewoda Zachodniopomorski